

[Amtoff.]

er truffet mellem Danmark, Holland og Vesttyskland om delingen af den sydøstlige del af Nordsøen.

Der kunne siges meget om betydningen af aftalen, bl. a. at vi med denne aftale nu har mulighed for at udnytte de naturrigdomme, som vi forventer findes i undergrunden under Nordsøen. Jeg skal blot glæde mig over, at det er lykkedes i fuld forståelse og fredelighed at gennemføre en international aftale med så stor rækkevidde.

Morten Lange: Den konvention, som foreligger her i dag, hviler jo, som det er sagt flere gange, på den kendelse, som Haagdomstolen afsagde; og hvor man opfordrede til en forhandling imellem Tyskland, Danmark og Holland.

Denne kendelse fra Haagdomstolens side kan jo nok give anledning til ganske alvorlig bekymring. Jeg skal ikke sige noget ondt om de danske procedurer, jeg går ud fra, de har gjort det godt og tappert, men det forekommer mig, at Haagdomstolen i virkeligheden har knæsat et princip, som er dybt umoralsk. Man har, så vidt jeg har forstået det, konstateret, at en nation, som ikke har underskrevet en konvention, ikke kan være bundet af den, selv om den efter andre betragtninger kunne være god folkeret. Det er muligt, denne sætning skal friseres en lille bitte smule mere for at være det nøjagtige udtryk for, hvad Haagdomstolen var kommet til, men jeg for mit vedkommende er ikke i tvivl om, at det, som man var nået frem til i den internationale konvention, som Tyskland ikke havde tiltrådt, det var det hæderligste forsøg, man kunne gøre på at kodificere folkeretten, og i og med at Haagdomstolen falder fra det synspunkt, har Haagdomstolen for al fremtid rettet en smuk opfordring til landene: lad være med at ratificere konventioner, hvis I tror, I kan tjene lidt på at lade være.

Dette er at indføre umoralen i folkeretten. Jeg vil især mene, at Haagdomstolen dér har rettet en henvendelse til de store lande, som jo vil have væsentlig større chancer for ved påfølgende forhandlinger og på anden måde at få fordele frem.

Haagdomstolen har jo fra tid til anden afsagt en række kendelser; jeg skal ikke

komme tilbage til Østgrønlandskendelsen, som jo var til vor fordel. Andre tvistigheder imellem små nationer er jeg heller ikke i tvivl om at denne udmærkede domstol kan klare, men det bliver straks mere tvivlsomt, når de store kommer ind. Og det forekommer mig altså ganske kort konkluderet, at Haagdomstolen ved sin kendelse har opfordret de store nationer til ikke at ratificere konventioner, hvis de mener, de kan få fordel af at lade være. Det er en ubehagelig konstatering, og det er altså på denne baggrund, vore forhandlere så endnu en gang er gået til bordet og har set, om man kunne sikre sig nogle af de områder, som man havde stukket en eller anden sonde ned i med et mere eller mindre brugbart resultat.

Igen har man altså haft den vanskelige opgave at forhandle med en stor partner. I udvalget må vi jo endnu en gang se nøjere på resultatet, og jeg mener faktisk, at selve det grundlag, Haagdomstolen har givet, er en opfordring til Danmark om ikke at ratificere konventionen, dog med den bekymrende efterskrift, at det er muligt, at den slags korrekte fortolkninger af Haagdomstolens dom kun gælder for de store nationer.

Jeg mener faktisk, vi må overveje denne sag nøje i udvalget, og jeg skal for nærværende blot nøjes med at bekymres over den konklusion af Haagdomstolens kendelse, som jeg mener er så forfærdende nærliggende; den er aldeles ikke betryggende for folkeretten på nogen som helst måde.

Jeg skal ikke yderligere komme ind på spørgsmålet hverken om olie eller om olieselskaber eller andre ting; der bliver anledning til i kommende stund at vende tilbage til de følger, som disse beslutninger, som jeg anser for at være muligt særdeles vigtige, vil få for Danmark og dets forsyning med kraftstof.

Sigsgaard: Hvad angår kendelsen og i det hele taget opdelingen af de områder, der er tale om, skal jeg ikke gøre bemærkninger, dels fordi jeg er ganske enig i de betragtninger, hr. Morten Lange gjorde gældende, dels fordi det, man kan sige her, vel nok ikke ændrer så forfærdelig meget ved det resultat, der nu foreligger.

Derimod har jeg hæftet mig ved en passus i ministerens fremsættelse, hvor han siger: